

'Verbetering van procesrecht nodig'

AD 19/11/2012

Van een onzer verslaggevers

WILLEMSTAD - „Het burgerlijk procesrecht moet beter. Er moet niet alleen worden nagedacht over de vraag hoe het recht moet worden verbeterd, maar evenzeer over de vraag of rechters en advocaten wel optimaal functioneren, en of aanpassingen van het systeem aan een beter functioneren en aan betere rechtsbedeling kunnen bijdragen.”

Dat stelt deken van de Orde van Advocaten Karel Frielink. Afgelopen vrijdag hield hij een toespraak bij Kura Hulanda tijdens het symposium 'Zeven jaar nieuw Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering'. Het symposium werd gehouden ter ere van het 35-jarig jubileum van de Orde van Advocaten Curaçao.

Verbetering van het burgerlijk procesrecht is volgens Frielink nodig 'omdat we wel eens uit het oog dreigen te verliezen dat het burgerlijk procesrecht als uitiem doel heeft het beslissen van geschillen tussen partijen'. „En het zijn juist die partijen - de rechtzoekenden - die veelvuldig de klacht uiten dat procedures zo ontzettend lang duren, ondoorzichtig zijn, veel geld kosten en wat de uitkomst betreft moeilijk of niet voorspelbaar zijn.”

Hoe fraai het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering er ook uitziet, stelt Frielink, er zijn onderwerpen die verbeterd moeten worden, waaronder de waarheidsvinding. „Met grote regelmaat worden pas bij re- of dupliek, of zelfs nog later, feiten naar voren gebracht die al langer bekend zijn - of bij een betere voorbereiding bekend hadden moeten zijn - en die voor de beslissing van belang zijn. Natuurlijk kunnen die feiten de advocaat pas in een laat stadium bekend zijn geworden, maar mijn indruk is dat veelvuldig ook tactische overwegingen aan het niet noemen van bepaalde feiten ten grondslag liggen.”

De wet bepaalt wel dat bij niet-naleving van de verplichting - de verplichting om alle voor de beslissing van belang zijnde feiten in een zo vroeg mogelijk stadium te noemen - de rechter daaruit de gevolgtrekking kan maken die hij geraden acht, maar erg afschrikwekkend vindt Frielink deze bepaling in de praktijk niet.

Deze bepaling moet volgens Frielink dan ook aangepast worden. „Zodat de verzoeker niet alleen een aanduiding en omschrijving van het onderwerp van de vordering en van datgene wat gevorderd wordt moet geven, onder vermelding van alle hem bekende feiten, maar ook de reeds door de verweerder tegen de eis aangevoerde verweren en de gronden daarvoor, alsmede de bewijsmiddelen waarover verzoeker kan beschikken en

de getuigen die hij kan doen horen ter staving van de aldus betwiste gronden van de eis.”

Ook het onderwerp 'getuigenverhoren' behoeft volgens Frielink verbetering. „Deze verhooren verlopen niet zelden wat ongemakkelijk. Dat komt mede doordat doorgaans de rechter het grootste deel van het verhoor voor zijn rekening neemt, terwijl juist de advocaten precies weten naar welke informatie zij op zoek zijn. Bovendien werkt het door de rechter samenvatten van

de afgelegde verklaringen filterend, in die zin, dat nuances verloren gaan, of uiteindelijk alleen hetgeen de getuige later in het verhoor heeft verklaard wordt vastgelegd, ook al heeft hij eerder in het verhoor (deels) iets anders verklaard.”

Wat Frielink betreft zou over een verbetering van het getuigenverhoor moeten worden nagedacht, waaronder over een meer actieve rol voor de advocaten en het woordelijk verslaan van het gehele verhoor.